

ZARZĄDZENIE

Dnia 10 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

po zapoznaniu się z pismem skazanego R. Ś., sygnalizującym konieczność wznowienia z urzędu postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 26 kwietnia 2023 r., sygn. akt II AKa 164/22, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 19 stycznia 2022 r., sygn. akt VIII K 18/21,

nie stwierdzam podstaw do wznowienia postępowania z urzędu
(art. 542 § 3 k.p.k.).

UZASADNIENIE

W dniu 14 maja 2025 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek skazanego o wznowienie z urzędu postępowania zakończonego wymienionym na wstępie wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie, w związku z wystąpieniem w sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. – tj. wadliwej obsady sądu.

Traktując wniosek skazanego jako sygnalizację wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej dotyczącej wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 26 kwietnia 2023 r., sygn. akt II AKa 164/22, a wynikającej z udziału w składzie orzekającym sędziów X. Y. 1 i X. Y. 2, powołanych do Sądu na podstawie

procedury nominacyjnej określonej w ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3) stwierdzić trzeba, iż sygnalizacja istnienia uchybienia z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. okazała się niezasadna.

Zgodnie z wykładnią dokonaną w uchwale składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA-I-4110-1/20 (OSNK 2020, z. 2, poz. 7): „Nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. [...] zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego w sądzie powszechnym albo wojskowym na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, jeżeli wadliwość procesu powoływania prowadzi, w konkretnych okolicznościach, do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności”. W uzasadnieniu tej uchwały podkreślono, że wadliwość procedury nominacyjnej nie powoduje automatycznie, iż sąd z udziałem sędziego powołanego w takiej procedurze jest sądem nienależycie obsadzonym w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Powyższy pogląd został potwierdzony stanowiskiem zajęтым w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., I KZP 2/22 (OSNK 2022, z. 6, poz. 22). W uchwale tej wskazano, że brak podstaw do przyjęcia *a priori*, że każdy sędzia sądu powszechnego, który uzyskał nominację w następstwie brania udziału w konkursie przed Krajową Radą Sądownictwa po 17 stycznia 2018 r., nie spełnia minimalnego standardu bezstronności i każdorazowo sąd z jego udziałem jest nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Oznacza to, że należy wykazać *in concreto*, że z uwagi na dające się zidentyfikować okoliczności związane z powołaniem danego sędziego do sądu, istnieją tego rodzaju wątpliwości, iż sąd, w składzie którego zasiada taki sędzia, jest sądem nienależycie obsadzonym.

Analiza materiałów postępowania prowadzonego wobec skazanego przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie nie daje żadnych podstaw do przyjęcia, jakoby

jego proces nie spełniał wymogów rzetelności, niezawisłości i bezstronności w rozumieniu nadanym przez ustawę zasadniczą, jak i akty prawa międzynarodowego. Wystąpienia takich okoliczności nie wskazuje się też w treści wniosku sygnalizacyjnego. Zwrócić przy tym trzeba uwagę na instrumentalny charakter sygnalizacji podstawy wznowienia z urzędu. Z akt sprawy wynika, że zarówno skazany, jak i jego obrońca, zostali poinformowani o składzie Sądu odwoławczego wyznaczonego do rozpoznania sprawy z ponad miesięcznym wyprzedzeniem (k. 1177) i nie składali wniosków o wyłączenie sędziego. Co więcej, sprawa skazanego została rozpoznana na rozprawie, w której brał udział zarówno obrońca skazanego, jak i sam skazany w ramach wideokonferencji. Z protokołu rozprawy nie wynika, aby zgłaszali jakiegokolwiek zastrzeżenia co do odsady składu orzekającego Sądu. Nie dostrzegł ich również obrońca z urzędu wyznaczony skazanemu w postępowaniu kasacyjnym (opinia z dnia 27 lipca 2023 r. o braku podstaw do wniesienia kasacji k. 1159 – 1166).

Z tych powodów należało stwierdzić brak podstaw do wznowienia postępowania z urzędu.

[J.I.]

[r.g.]